

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی (HPV) و زگیل تناسلی Human Papillomavirus (HPV) Infection and Genital Warts

نشانه‌های عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی چیست؟

زگیل‌های تناسلی یکی از نشانه‌های عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی است. زگیل تناسلی برآمدگی تخت یا شبیه گل‌کلم است که معمولاً بدون درد، احتمالاً همراه با خارش و گاهی همراه با خونریزی است. این زگیل‌ها ممکن است در کشاله‌ی ران، اندام‌های جنسی، کفل و داخل واژن یا مقعد ظاهر شوند. در موارد نادر داخل دهان هم پیدا می‌شوند.

از آنجا که گونه‌های بسیاری از عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی زگیل‌های قابل دیدن ایجاد نمی‌کنند، بسیاری از افراد هیچ نشانه‌ای از ابتلا به عفونت‌های ویروس پاپیلوماوی انسانی ندارند. در نتیجه این افراد ممکن است ناآگاهانه عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی را به دیگران منتقل کنند.

خطرهای ابتلا به عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی چیست؟

اکثر افرادی که به عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی مبتلا می‌شوند در طول 2 سال درمان می‌شوند. اگر از بین نرود، سلول‌های آلوده به نوع عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی که موجب سرطان می‌شود شروع به تغییر کرده که می‌تواند منجر به سرطان در گردن رحم، مقعد، واژن، فرج، آلت مردانه و گلو بشود. در میان این سرطان‌ها، سرطان گردن رحم شایع‌ترین است. سالانه حدود 200 زن در بی‌سی مبتلا به سرطان گردن رحم می‌شوند و حدود 50 زن به دلیل همین بیماری فوت می‌کنند.

زگیل‌های تناسلی چگونه درمان می‌شوند؟

زگیل‌های تناسلی را می‌توان با داروهای موضعی یا انجام درمان کرد. مدت درمان با توجه به شدت زگیل‌ها و روش درمانی انتخاب شده تفاوت خواهد کرد. این داروها موجب از بین رفتن عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی نمی‌شود. شخص درمان شده کاملاً می‌تواند ناقل عفونت باشد، حتی اگر زگیلی در بدنش دیده نشود.

هشدار: برای درمان زگیل تناسلی از محصولات رفع زگیل بدون نسخه پزشک استفاده نکنید. این محصولات برای استفاده در اندام‌های جنسی نیستند و ممکن است موجب سوختگی شدید شوند.

آیا واکسنی برای عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی وجود دارد؟

دو نوع واکسن برای عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی در کانادا وجود دارد: **Cervarix®** و **Gardasil®9**. هر دو واکسن فرد را در برابر گونه‌هایی از عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی که موجب بیشتر انواع سرطان‌های گردن رحم و بسیاری دیگر از سرطان‌های کمتر رایج می‌شوند محافظت می‌کنند. **Gardasil®9** همچنین در برابر گونه‌هایی از عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی محافظت

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی (HPV) چیست؟

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی (HPV) یکی از رایج‌ترین بیماری‌های آمیزشی مُسری (STI) است. این عفونت مجموعه‌ای از بیش از 100 نوع ویروس است که می‌تواند آلت تناسلی مردانه، فرج (بخش بیرونی واژن)، یا مقعد و جداره‌های واژن، گردن رحم یا مقعد را آلوده کند.

در اکثر موارد، عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی نشانه‌ای ندارد و بدون نیاز به درمان خود به خود رفع می‌شود. این ویروس در اکثر موارد در اندام‌های تناسلی و مقعد یافت می‌شود. در موارد کمتری در دهان یا گلو هم وجود دارد.

از میان بیش از 100 نوع عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی، حدود 40 نوع بر اندام‌های تناسلی اثر می‌گذارند. دو نوع از این عفونت موجب 70 درصد سرطان‌های گردن رحم و همچنین سرطان‌های کمتر رایج گلو، مقعد، آلت مردانه، واژن و فرج می‌شوند.

دو نوع دیگر از عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی موجب اکثر موارد زگیل تناسلی می‌شوند که به شکل برآمدگی‌های تخت یا شبیه گل‌کلم در محدوده‌ی اندام‌های تناسلی ظاهر می‌شوند.

احتمال دارد در یک زمان به بیش از یک نوع عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی مبتلا شوید. به منظور انجام یک تشخیص دقیق، تمام برآمدگی‌ها و زخم‌های مشکوک باید توسط یک مراقبتگر بهداشت معاینه شود. سرطان گردن رحم که توسط HPV ایجاد می‌شود از طریق آزمایش پپ، که بخشی عادی از آزمایش بهداشت جنسی زنان است، تشخیص داده می‌شود.

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی چگونه منتقل می‌شود؟

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی از طریق تماس پوستی منتقل می‌شود. این امر می‌تواند در حین رابطه‌ی جنسی دهانی، واژنی یا مقعدی یا در طول هر نوع دیگری از فعالیت جنسی که همراه با تماس پوستی طرفین باشد صورت بگیرد.

عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی چقدر رواج دارد؟

سه نفر از هر چهار نفری که فعالیت جنسی داشته باشند در مقطعی از زندگی خود به یکی از عفونت‌های ویروس پاپیلوماوی انسانی مبتلا خواهند شد. هرچه تعداد شرکای جنسی شما بیشتر باشد، احتمال بیشتری برای ابتلای به عفونت ویروس پاپیلوماوی انسانی وجود دارد.

- از استفاده از کاندومهای دارای اسپرم‌کش حاوی نونوکسینول-۹ (N-9) بپرهیزید. کاندومهای N-9 می‌توانند بافت را اذیت کند و ممکن است احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی مسری را افزایش دهد

خود را واکسینه کنید

برخی از بیماریهای آمیزشی، مانند هیپیتیت آ، ب و ویروس پاپیلوم انسانی (HPV) با واکسن قابل پیشگیری هستند. با مراقبتگر بهداشتی خود در مورد چگونگی دریافت این واکسینا صحبت کنید.

از وضعیت سلامت جنسی خود آگاه باشید

اگر به تازگی شریک جنسی خود را تغییر داده‌اید، یا اگر چندین شریک جنسی دارید، با انجام منظم آزمایشهای تشخیص بیماریهای آمیزشی دریابید که به این گونه عفونتها مبتلا هستید یا نه. برخی افراد ممکن است بیماری آمیزشی داشته باشند و هیچ نشانه‌ای نداشته باشند. تشخیص و درمان بیماریهای آمیزشی احتمال انتقال عفونت به شریک(های) جنسی‌تان را کاهش می‌دهد.

هر چه تعداد شریکهای جنسی فرد بیشتر باشد، احتمال در معرض بیماری آمیزشی قرار گرفتن فرد نیز بالاتر خواهد بود.

در باره پیشگیری صحبت کنید

قبل از آمیزش جنسی، در مورد بیماریهای آمیزشی و اینکه چگونه می‌خواهید از آنها پیشگیری کنید با شریک جنسی خود صحبت کنید. اگر برای گفتگو در مورد آمیزش جنسی سالم با شریک جنسی خود مشکل دارید، با مراقبتگر پزشکی خود یا یک مشاور صحبت کنید.

برای راهنمایی در مورد چگونگی گفتگو با شریک جنسی‌تان، از منبع آمیزش جنسی هوشمند مرکز کنترل بیماری بی‌سی (BC Centre for Disease Control (BCCDC) Smart Sex Resource) دیدن کنید:

<https://smartsexresource.com/sex-talk/talk-about-it>

اطلاع دادن به شریک جنسی

اگر مبتلا به یک بیماری آمیزشی هستید و از نظر جنسی فعال می‌باشید، مهم است که شریک(های) جنسی خود را آگاه کنید. این امر به آنها امکان می‌دهد که در مورد سلامتی خود و آزمایش دادن تصمیم بگیرند.

برای آگاهی بیشتر

برای آگاهی بیشتر در باره اینکه چگونه می‌توانید احتمال ابتلا به بیماری آمیزشی را کاهش دهید از پرونده آگاهی‌رسانی زیر دیدن کنید: [HealthLinkBC File #080](#) **پیشگیری از بیماریهای آمیزشی (STI).**

BC Centre for Disease Control
Provincial Health Services Authority

می‌کنند که موجب اکثر موارد زگیل‌های تناسلی می‌شوند. این واکسن به پیشگیری از عفونت ویروس پاپیلومای انسانی کمک می‌کند اما وقتی عفونت به وجود بیاید به از بین رفتن آن کمکی نمی‌کند. برای آگاهی بیشتر درباره‌ی واکسن‌های عفونت ویروس پاپیلومای انسانی به پرونده‌ی [HealthLinkBC File #101b](#) **واکسن ویروس پاپیلومای انسانی (HPV)** مراجعه کنید.

چگونه می‌توانم احتمال ابتلا به بیماریهای آمیزشی (STI) را کاهش دهم؟

آمیزش جنسی سالم را با استفاده از کاندوم رعایت کنید

کاندومهای بیرونی (مردانه) و درونی (زنانه) چنانچه طبق دستور استفاده شوند، از گسترش بسیاری از بیماریهای آمیزشی در هنگام آمیزش جنسی واژنی یا دهانی جلوگیری می‌نمایند. کاندوم برای جلوگیری از آن دسته بیماریهای آمیزشی که از راه تماس پوستی منتقل می‌شوند، از قبیل تبخال یا زگیل تناسلی (ویروس پاپیلوم انسانی یا HPV) و سیفلیس (زمانی که زخم هنوز وجود دارد) کارایی کمتری دارد.

نکات مهمی که هنگام استفاده از کاندوم باید به خاطر داشته باشید:

- بسته کاندوم را بررسی کنید که آسیبی ندیده باشد. از کاندوم آسیب‌دیده استفاده نکنید
- تاریخ مصرف را بررسی کنید. از کاندومی که تاریخ مصرف آن سپری شده استفاده نکنید
- بسته را با دقت باز کنید به طوری که کاندوم پاره نشود. از کاندوم پاره شده استفاده نکنید
- کاندوم را از اشیاء تیز، مانند حلقه، گلمیخ یا جواهرآلات نوک تیز مورد استفاده در سوراخکاری بدن دور نگاه دارید
- کاندومها را در دمای معمولی اتاق نگهدارید
- در هر آمیزش جنسی از یک کاندوم جدید استفاده کنید. کاندومها را دو بار استفاده نکنید
- دو کاندوم را با هم مصرف نکنید. استفاده از دو کاندوم با هم می‌تواند به پارگی کاندوم بیانجامد
- همراه با کاندوم لاستیکی مردانه، تنها از روان‌کننده‌های آب-پایه استفاده کنید. روان‌کننده‌های روغنی مانند ژل‌های مشتقات نفتی، لوسیون، یا روغن بچه می‌توانند کاندوم لاستیکی را ضعیف یا خراب کنند
- همراه با کاندومهای پلی‌اوریتان می‌توان از روان‌کننده‌های آب یا روغن‌پایه استفاده کرد
- تنها از کاندومهایی استفاده کنید که از لاتکس یا پلاستیک پلی‌اوریتان / نیتریل / پلی‌ایزوپرن ساخته شده‌اند. کاندومهای لاتکس یا پلی‌اوریتان بهترین انواع کاندوم برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری هستند. (کاندوم‌های تهیه شده از پوست بره یا گوسفند می‌توانند به پیشگیری از بارداری کمک کنند اما برای پیشگیری از بیماری‌های آمیزشی مسری کارکردی به خوبی کاندومهای لاتکسی یا پلی‌اوریتانی ندارند.)